

Les llengües de la meva vida

Jo em dic Dabo, sóc del Senegal i tinc 26 anys. Sóc estudiant.

La primera llengua que vaig parlar va ser el mandinka, la meva llengua materna; aquesta em va servir per comunicar-me amb la meva família i els meus amics. La llengua mandinka em va servir per conèixer les coses de menjar i les dels meu entorn.

Quan vaig tenir vuit anys vaig aprendre el francès, que és la llengua oficial del país. El francès em va ajudar a conèixer el món sense viatjar.

I vaig parlar també altres llengües: el balante, el wòlof (el wòlof es la llengua que parla tota la gent del meu país) i em va servir per comunicar-me, conèixer i viatjar per tots els llocs del Senegal; el balante es parla als pobles del sud del Senegal. Jo vaig viure en una ciutat on molta gent parla el balante i el mandinka.

També sé les llengües africanes del bambara, el mankagne, el manjacke, el joola, el poular, i el criyool de Guinea Bissau; són llengües que he après en contacte amb persones refugiades vingudes d'altres regions properes del Senegal

L'any 2002 vaig començar a aprendre anglès, que em va servir per guanyar-me la vida i practicar a l'ordinador. A Barcelona també m'ajuda a parlar amb la gent on visc ara, perquè la llengua anglesa em va servir per comunicar-me quan vaig arribar a Europa.

No parlava castellà ni català, que les he après relacionant-me amb els habitants d'aquest país i saber moltes coses.

En aquest moment, quatre llengües simultàniament: francès, castellà, anglès i català.

Estic vivint en una associació on sempre parlo amb voluntaris i tinc un amic català que sempre m'ajuda a parlar català. A vegades fem conversa i m'explica com és la cultura catalana. M'agrada molt aquesta llengua.

Barcelona és una ciutat que m'agrada, ara quan vaig a comprar a un supermercat, pregunto en llengua catalana. Molta gent em va preguntar quants anys fa que visc a Barcelona i jo els dic que dos anys; però molta gent no ho creu, i jo explico que vaig cada dia a la escola per aprendre el català i el castellà.

Quan era al Senegal, m'agradava molt aquesta ciutat catalana, perquè hi ha un jugador que es diu Xavi Hernández que m'agrada moltíssim. És una persona de molta qualitat humana i jo soc també així.

A l'any 2016 començo a parlar una mica bé el català.

Barcelona, octubre 2016

